

בית משפט השלום בבאר שבע

כ"ז סיון תשע"ב
17 יוני 2012

ת"פ 11-11-28931 מדינת ישראל נ' מרציאנו

תיק חיצוני: 4284/10

מספר בקשה: 4

בפני כב' השופט רון סולקין

מדינת ישראל

המאשימה

נגד

יצחק מרציאנו

הנאשם

הכרעת דין

- 1
- 2 הנאשם שבפני הועמד לדין, לפי כתב אישום מתוקן שהוגש במסגרת הסדר דיוני, בגין בצו, על פי
- 3 הטענה, עבירות של חדירה למחשב, בניגוד לסעיף 4 לחוק המחשבים, תשנ"ה – 1955 (להלן: "חוק
- 4 המחשבים"); התחזות כאדם אחר, בניגוד לסעיף 441 לחוק העונשין, תשל"ז – 1977 (להלן: "חוק
- 5 העונשין"); פגיעה בפרטיות, בניגוד לסעיף 2(11) ו-5 לחוק הגנת הפרטיות, תשמ"א – 1981 (להלן:
- 6 "חוק הגנת הפרטיות").
- 7
- 8 עובדות כתב האישום בתמצית הן, כי הנאשם חדר, שלא כדין, לכרטיס "מסנג'ר" (תכנת מסרים
- 9 מידיים) של המתלוננת ש', תוך התכתב עם אחרים תוך שהוא מתחזה בכזב בשמה. במועד אחר,
- 10 נכנס לחשבון "פייסבוק" (רשת חברתית) של מתלוננת אחרת, מ', ושוב התכתב עם אחרים בשמה,
- 11 תוך שסיפר על פעילות מינית וכן על שמוש באלכוהול ובסמים, כביכול, מצד אותה מתלוננת מ'.
- 12
- 13 כתב האישום מלהתחילה היה חמור יותר. ביום ו' ניסן תשע"ב – 29 מרץ 2012, הצהירו הצדדים
- 14 לבית המשפט הסדר דיוני אליו הגיעו, במסגרתו יורשע הנאשם, בהסכמה, בהתאם לכתב אישום
- 15 המתוקן שהוגש בהסכמה, בהוראות החיקוק הראשונה והשניה שהובאו לעיל (חדירה למחשב
- 16 והתחזות כאדם אחר), ואילו בנוגע להוראת החיקוק השלישית, של פגיעה בפרטיות, יטענו הצדדים
- 17 טענות משפטיות, בלא שבית המשפט ידרש לשמוע ראיות ומתוך הנחה כי האמור בכתב האישום
- 18 משקף העובדות אשר אירעו. לאחר שתינתן הכרעה בנוגע לתחולת הוראת החיקוק השלישית, יופנה
- 19 הנאשם לחקירת שירות המבחן אשר תבחן, בין היתר, גם שאלת הרשעתו בדין.

בית משפט השלום בבאר שבע

כ"ז סיון תשע"ב
17 יוני 2012

ת"פ 11-11-28931 מדינת ישראל נ' מרציאנו

תיק חיצוני: 4284/10

ביום יג' סיון תשע"ב – 03 יוני 2012 נשמעו סיכומי הצדדים - הטענות המשפטיות בהתאם להסדר הדיוני. בסיום הדיון, הציע בית המשפט לצדדים לשקול הסדר מוסכם גם בנוגע לשאלת תחולת הוראת החיקוק השלישית, ואמש נתקבלה הודעה, כי הדבר לא עלה יפה. על כן אין אלא להדרש לסוגיה העקרונית במסגרת הכרעת הדין.

כנקודת מוצא הניחו שני הצדדים בסיכומיהם (אף על פי שהדבר לא נזכר בכתב האישום), כי הפרטים שמסר הנאשם אודות המתלוננת מ', עת התחזה בשמה, היו פרטים כוזבים. עוד אשרה התביעה בסיכומיה, כי אין בחוק הגנת הפרטיות התיחסות לפרסום עובדות שאינן אמת. אלא, שהתביעה טענה, כי על אף האמור, תכלית החוק הינה למנוע גם פרסום מסוג זה הנוגע לצנעת חייו של אדם, וכלעומת זאת, טענה ההגנה, כי פרסום מסוג זה אינו נכנס בגדר תחולת החוק.

השאלה העומדת במחלוקת בין הצדדים הינה, האם פרסום או מסירה של פרטים כוזבים, הנוגעים לצנעת חייו של אדם, מקימה היסודות הנדרשים להרשעה בעבירה של פגיעה בפרטיות.

סעיף 2 לחוק הגנת הפרטיות, קובע:

2. פגיעה בפרטיות היא אחת מאלה:

- (1) בילוש או התחקות אחרי אדם, העלולים להמרידו, או המרדה אחרת;
- (2) האזנה האסורה על פי חוק;
- (3) צילום אדם כשהוא ברשות היחיד;
- (4) פרסום תצלומו של אדם ברבים בניסיון שבהן עלול הפרסום להשפילו או לבזותו;
- (א4) פרסום תצלומו של נפגע ברבים שצולם בזמן הפגיעה או סמוך לאחריה באופן שניתן לזהותו ובניסיון שבהן עלול הפרסום להביאו במבוכה, למעט פרסום תצלום בלא השהיות בין רגע הצילום לרגע העידור בפועל שאינו חורג מהסביר באותן נסיבות; לענין זה, "נפגע" – מי שסבל מפגיעה גופנית או נפשית עקב אירוע פתאומי ושפגיעתו ניכרת לעין;
- (5) העתקת תוכן של מכתב או כתב אחר שלא נועד לפרסום, או שימוש בתוכנו, בלי רשות מאת הנמען או הכותב, והכל אם אין הכתב בעל ערך היסטורי ולא עברו חמש עשרה שנים ממועד כתיבתו; לענין זה, "כתב" – לרבות מסר אלקטרוני כהגדרתו בחוק חתימה אלקטרונית, התשס"א-

<http://www.court.gov.il/EPDefault/FlashReader/print.asp>

בית משפט השלום בבאר שבע

כ"ז סיון תשע"ב
17 יוני 2012

ת"פ 11-11-28931 מדינת ישראל נ' מרציאנו

תיק חיצוני: 4284/10

- 1 בספרם של ח. גנאים, מ. קרמניצר וב. שנוור לשון הרע – הדין הרצוי והמצוי, המכון הישראלי
2 לדמוקרטיה (2005), מציינים המחברים שני ערכים המוגנים על ידי חוק איסור לשון הרע, תשכ"ה –
3 1965 (להלן: "חוק איסור לשון הרע"): השם הטוב והכבוד.
4
5 השם הטוב הינו הערכת הפרט כסובייקט חברתי בעיני האחרים. הוא בנוי ממעשיו ותכונותיו של
6 האדם. כלעומת זאת, הכבוד הינו הערכת הפרט על ידי עצמו וכן זכותו של הפרט להערכה על ידי כלל
7 הבריות. סוג זה של כבוד מכונה על ידי המחברים "כבוד נורמטיבי", ואינו תלוי במעשיו של הפרט.
8 זהו בעצם הכבוד לו זכאי כל אדם בהיותו אדם, אשר נברא בצלם.
9
10 עוד מוסיפים המחברים שם, כי חוק איסור לשון הרע מוגן, במקרים מסוימים, גם על הפגיעה
11 בפרטיות.
12
13
14 סעיף 1 לחוק איסור לשון הרע, תשכ"ה – 1965, קובע:
15 1. לשון הרע היא דבר שפרסומו עלול –
16 (1) להשפיל אדם בעיני הבריות או לעשותו מטרה לשנאה, לבוז או ללעג
17 מצדם;
18 (2) לבזות אדם בשל מעשים, התנהגות או תכונות המיוחסים לו;
19 (3) לפגוע באדם במשרתו, אם משרה ציבורית ואם משרה אחרת, בעסקו,
20 במשלה ידו או במקצועו;
21 (4) לבזות אדם בשל גזעו, מוצאו, דתו, מקום מגוריו, גילו, מינו, נטייתו
22 המינית או מוגבלותו;
23
24 להבדיל מסעיף ההגדרה בחוק הגנת הפרטיות, כאן – בחוק איסור לשון הרע - נקבע במפורש, כי עצם
25 פרסום המשפיל אדם אחר, וכן פרסום התנהגות או תכונות המיוחסות לאדם (ולאו דווקא אמיתיות)
26 מהווה עבירה.
27
28 זאת, משום שלצורך הפגיעה בכבודו של מאן דהוא כאדם, אין חשיבות לשאלה אם פרסומו עליו
29 דברי אמת או שקר. על כן גם, פרסום אמת אינו הגנה מוחלטת בדיני לשון הרע, ויהווה הגנה רק
30 מקום בו הפרסום אינו פוגע בצנעת הפרט. לשון אחר, מי שפרסם אי-אמת על אחר, או אף דברי אמת
31 הפוגעים בצנעת הפרט שלו, בלא הצדק, מבצע עבירה לכאורה על חוק איסור לשון הרע.

בית משפט השלום בבאר שבע

כ"ז סיון תשע"ב
17 יוני 2012

ת"פ 11-11-28931 מדינת ישראל נ' מרציאנו

תיק חיצוני: 4284/10

1
2 כלעומת חוק איסור לשון הרע, בא חוק הגנת הפרטיות להגן על פרטיותו של אדם, היינו – למנוע
3 פרסום פרטים מעברו או פרטים מוצנעים שאינו מעוניין לחשוף, והבאתם לידיעת אחרים.
4
5 מכאן גם השוני בניסוח דברי החקיקה, כאשר חוק איסור לשון הרע עושה שימוש במונחים "פרסום
6 העלול להשפיל" ו"התנהגות או תכונות המיוחסים לו", ויחול גם הוצאת דיבה או הבעת דיעה
7 פוגענית כלפי נפגע העבירה, ולעומת זאת חוק הגנת הפרטיות מדבר על ידיעות, צילומים, פרטים
8 ממאגרי מידע, הפרת חובת סודיות וכיו"ב, מונחים שההקשר המידי שלהם הינו חשיפת עובדות ולא
9 הוצאת דיבה או הערכות.
10
11 בשל התכלית השונה של דברי החקיקה, גם נקבע עונש חמור בהרבה על עבירה של פגיעה בפרטיות,
12 שהינה עבירה מסוג פשע, כלעומת הוצאת לשון הרע, שהיא דיבה. שכן, המחוקק ביקש להגן על
13 מאגרי מידע ועל פרטיות של אדם ביתר שאת, כלעומת פגיעות מילוליות שיש בהן כדי להכפישו
14 ולפגוע בכבודו, אך אינן מבוססות – לגביהן יחול חוק איסור לשון הרע, הקובע סנקציות במדרג נמוך
15 יותר, וזאת על מנת להמנע מפגיעה מעבר לנדרש בחופש הביטוי.
16
17 ודוק: קביעת סנקציה פלילית מחמירה בצדה של עבירה בניגוד לחוק הגנת הפרטיות מחיבת גם
18 פרשנות דווקנית, במשורה, של המעשים אשר יכנסו בגדר הסעיף האמור. וראה, לענין זה, האמור
19 ברע"פ 9818/01 **ביטון נ' סולטן**. בהתאם לכך, קבע בית המשפט העליון, באותו פסק דין, כי אמנם
20 קיימת חפיפה בין חוק איסור לשון הרע לבין חוק הגנת הפרטיות בנוגע לסוגים שונים של התנהגויות
21 הנתפסות, לכאורה, בנוסח שני החוקים, ואולם המסקנה הפרשנית הראויה היא כי התנהגות
22 הנתפסת בחוק איסור לשון הרע, לא תשמש כעבירה בניגוד לחוק הגנת הפרטיות, שכן חוק הגנת
23 הפרטיות בא להוסיף וליתן פתרון חקיקתי לתחומים חדשים עקב התפתחויות טכנולוגיות ואחרות,
24 וליתן מענה למצב בו מנסים לחדור לרשות הפרט. צטוט:
25
26 נמצא, כי מגמת החקיקה ומטרתה לא היו אלא למלא חיסרון וליתן פתרון חקיקתי לאותם תחומים, שהדין
27 הקלאסי מרם נתן להם פתרון, שכן בעת התפתחותו מרם באו לעולם המחשבים, המכשירים האלקטרוניים
28 המשוכללים ושאר אמצעים, המאפשרים חדירה לרשות הפרם בלא צורך באלימות פיזית דווקא. כל שאנו
29 מציינים הוא את מגמת החקיקה הכללית ואת התכלית החקיקתית הכוללת. מגמה זו חשובה היא, שכן

בית משפט השלום בבאר שבע

כ"ז סיון תשע"ב
17 יוני 2012

ת"פ 11-11-28931 מדינת ישראל נ' מרציאנו

תיק חיצוני : 4284/10

1 באמצעותה עלינו ליתן פתרון לאותם מצבים קשים המעוררים ספיקות. המקרה שבפנינו הוא אחד מאותם
2 מצבים המעוררים ספיקות...
3 הספק הוא, אם יש לפרש את הסעיף כמקים אחריות חופפת לזו הקבועה בחוק איסור לשון הרע, או שמא
4 יש לפרשו כך שכל חוק יפיל אחריות על ההתנהגויות המתאימות לתכליות המיוחדות לו.

5
6 עוד נאמר שם :

7
8 לכאורה, עשויים שני הסעיפים לחול תחולה מקבילה על מספר רב של התנהגויות זהות, אולם ספק אם זו
9 המסקנה הפרשנית הראויה....

10
11 ההגנה על השם הטוב אינה מתכליתית של חוק הגנת הפרטיות; ודאי שאין היא מתכליתית העיקריות. לשם
12 כך קיים חוק איסור לשון הרע.

13
14 ועוד נאמר :

15
16 היסוד הנפשי בעבירת לשון הרע מצומצם מזה שבעבירת פגיעה בפרטיות. גם העונש הקבוע בעבירת לשון
17 הרע (שנות מאסר) קל מזה הקבוע בחוק הגנת הפרטיות (חמש שנות מאסר). אין הצדקה לעשות שימוש
18 בחוק הגנת הפרטיות – שתכליתיו שונות וכמוהן גם תחום תחולתו – כדי לעקוף את הסדריו המיוחדים
19 של חוק איסור לשון הרע.

20
21
22
23 הוסף לאמור, סעיף 34כא לחוק העונשין קובע :

24
25 ניתן דין לפירושים סבירים אחדים לפי תכליתו. יוכרע הענין לפי הפירוש המקל ביותר עם מי שאמור
26 לשאת באחריות פלילית לפי אותו דין.

27
28 מהאמור בסעיף זה למדים, כי גם אם קיים ספק בנוגע לתחולתו של חוק הגנת הפרטיות על מצב
29 מסוים, מן הדין שספק זה יבוא לזכות הנאשם.

בית משפט השלום בבאר שבע

כ"ז סיון תשע"ב
17 יוני 2012

ת"פ 11-11-28931 מדינת ישראל נ' מרציאנו

תיק חיצוני: 4284/10

- 1
- 2 מכל המקובץ, עולות המסקנות הבאות:
- 3 א. בסעיף העבירה של פגיעה בפרטיות אין אבחנה בין פרסום אמת לפרסום דיבה או אי-אמת;
- 4 ב. יחד עם זאת, מקריאת נוסחו של חוק הגנת הפרטיות עולה, כי באופן עקבי מתיחס לפרסום
- 5 עובדתי ולא לפרסום דיבה או דיעה פוגענית;
- 6 ג. בנוגע לפרסום דיבה או דיעה פוגענית, קיימות תרופות אחרות וכן עבירות אחרות, בניגוד לחוק
- 7 איסור לשון הרע, אשר מתייחס במפורש ל"יחוס" מעשים לאחר או ל"הבעת דיעה" עליו;
- 8 ד. הערך המוגן על ידי חוק הגנת הפרטיות וחוק איסור לשון הרע אינו בהכרח זהה. חוק איסור לשון
- 9 הרע אוסר על כל פגיעה בכבוד האדם בין בדרך של פרסום אמת, פרסום אי-אמת או אף פרסום
- 10 דיעה. כלעומת זאת חוק הגנת הפרטיות כמשו כן הוא – בא למנוע פגיעה בפרטיות, כלומר חשיפת
- 11 עובדות מוצנעות על אדם, כדוגמת פרטים המצויים במאגרי מידע, צילומים וכיו"ב. בשל כך גם,
- 12 נקבעה ענישה חמורה יותר במקרה האחרון;
- 13 ה. על פי הפסיקה, גבי התנהגות הנתפסת בגדרו של חוק איסור לשון הרע, יש להעדיף שימוש בחוק
- 14 זה ולא לעקפו תוך שימוש בחוק הגנת הפרטיות, הקובע סנקציות קשות יותר;
- 15 ו. ככל שקיים ספק בפרשנות הנכונה של דברי החקיקה, הלוא אם קיימות פרשנות המיטיבה עם
- 16 הנאשם ואינה נוגדת את תכלית החקיקה – יש לנקוט בה בהיותו עוסקים באישום פלילי.
- 17
- 18 מששקלתי את כל האמור לעיל, ראיתי להורות על זיכוי של הנאשם מהעבירה של פגיעה בפרטיות.
- 19
- 20 בשולי הגליון, עולה מן האמור לעיל, כי יתכן שניתן היה להרשיע הנאשם בעבירה כנגד חוק איסור
- 21 לשון הרע, שכן אין מחלוקת, שפרסם דבר שהיה בו כדי להשפיל המתלוננת מ' או ליחס לה תכונות
- 22 שליליות לכאורה. ברם, משלא ניתנה לנאשם האפשרות להתגונן בפני אישום בסעיף זה (והמדובר
- 23 בחוק מורכב ובו מספר רב של הגנות במקרים שונים), ומשהורשע הנאשם ממילא, על פי הודאתו,
- 24 בעבירות בניגוד להוראות חיקוק אחרות של חדירה למחשב בניגוד לחוק המחשבים והתחזות לאדם
- 25 אחר בניגוד לחוק העונשין, וניתן מענה לאינטרס הציבורי, לא ראיתי לעשות שימוש בסמכות בית
- 26 המשפט להרשיעו בעבירה בה לא הואשם.
- 27
- 28 סוף דבר, על יסוד האמור לעיל, יזוכה הנאשם מעבירה של פגיעה בפרטיות, ניגוד לסעיפים 2(11) ו-5
- 29 לחוק הגנת הפרטיות, תשמ"א – 1981.

בית משפט השלום בבאר שבע

כ"ז סיון תשע"ב
17 יוני 2012

ת"פ 11-11-28931 מדינת ישראל נ' מרציאנו

תיק חיצוני : 4284/10

1

2 הנאשם מורשע בזאת, על פי הודאתו, בעבירות של חדירה למחשב, בניגוד לסעיף 4 לחוק המחשבים,
3 תשנ"ה – 1955 ; והתחזות כאדם אחר, בניגוד לסעיף 441 לחוק העונשין, תשל"ז – 1977.

4

5 ניתנה היום, כ"ז סיון תשע"ב, 17 יוני 2012, במעמד התובע, הסניגור ובהעדר הנאשם.

6

7

רון סולקין, שופט